

Από την Αντρια Κλέι¹

Ήμουν κοπέλα σχεδόν 14 ετών όταν συνάντησα τον Γκάμπριελ. Δεν ήταν πολύ μεγαλύτερός μου, και είχε και αυτός τα προβλήματά με την ηλικία του, όπως κι εγώ. Γίναμε φίλοι και περνούσαμε πολύ όμορφα μαζί.

Τι μπήκε ανάμεσά μας, δεν μπορώ να θυμηθώ. Ανταλλάξαμε κάποια λόγια, σκληρά κάπως και δακρύσαμε. Η εικόνα απ' τα βρεγμένα του μαλλιά μεσ' τη βροχή και τα δάκρυα που έτρεχαν στα μάγουλά του είχαν μείνει αποτυπωμένα στο μυαλό μου. Ήθελα να ξαναφτιάξουμε τη σχέση μας, όμως μου έλειπε το κουράγιο και δεν ήξερα πώς να το κάνω. Η κατάσταση φαινόταν πολύ περίπλοκη για να βρεθεί μια λύση. Ο Γκάμπριελ κι εγώ απομακρυνόμασταν όλο και πιο πολύ ο ένας από τον άλλον.

Τα χρόνια περνούσαν, και δεν μάθαινα και πολλά νέα από τον Γκάμπριελ. Τότε, τον Απρίλιο του 1998, κάποιοι γνωστοί μας ανακοίνωσαν πως ο Γκάμπριελ βρισκόταν σε κώμα. Είχε πέσει από 30 μέτρα ύψος ενώ έκανε ορειβασία. Η καρδιά μου πάγωσε. Εκείνη τη στιγμή γνώριζα ότι δε θα τον ξανάβλεπα ποτέ πάλι. Οι γιατροί έκαναν ό,τι μπορούσαν, ο Γκάμπριελ όμως πέθανε λίγες εβδομάδες αργότερα.

Για αρκετό καιρό μετά έμενα ξάγρυπνη κάθε νύχτα, καθώς ευχόμουν να είχα ξεδιαλύνει τις διαφορές μας και να 'χα ξαναφτιάξει τη φιλία μας. Ήμουν σίγουρη ότι είχα χάσει κάθε ευκαιρία για να συμβεί κάτι τέτοιο. Αναρωτιόμουν αν με είχε συγχωρέσει για τις πληγές που του είχα προξενήσει. Αναρωτιόμουν, όταν καμια φορά κοιτάζε από τον ουρανό ψηλά, αν μπορούσε να διακρίνει και να νοιώσει τον πόνο που ένοιωθα μεσ' την καρδιά μου.

Και τότε μια νύχτα πήρα την απάντηση στην ερώτησή μου. Δεν ήταν μια μεγάλη ή μια περίπλοκη απάντηση, όμως ήταν ό,τι χρειαζόμουν για να σβήσει τη θλίψη που αισθανόμουν. Άκουσα ξεκάθαρα μια φωνή μέσα στο νου μου—τη φωνή του Γκάμπριελ—να λέει, "Πάντα σε θεωρούσα φίλη μου!"

Δάκρυα γέμισαν τα μάτια μου. Ήξερα ότι με είχε συγχωρήσει για πάντα. Στην καρδιά μου ένοιωσα γαλήνη.

Από εκείνη ακριβώς τη στιγμή ορκίστηκα να μην αφήσω ποτέ ξανά να περάσει μια μέρα χωρίς να επανορθώσω τις σχέσεις μου μ' εκείνους που μπορεί να έχω πληγώσει ή να έχω προσβάλει. Μπορεί να μην έχω ποτέ ξανά άλλη μια ευκαιρία. Σήμερα μπορεί να είναι η μοναδική μου ευκαιρία για να δείξω σε κάποιον ότι νοιάζομαι, να πω «σ' αγαπώ» και να επανορθώσω τις σχέσεις μου.

Σας λέω ότι όποιος οργίζεται με τον αδερφό του χωρίς αιτία θα είναι ένοχος στην κρίση. Αν λοιπόν προσφέρει το δώρο σου στο θυσιαστήριο και εκεί θυμηθείς ότι ο αδερφός σου έχει κάτι εναντίον σου, άφησε εκεί το δώρο σου μπροστά στο θυσιαστήριο και πήγαινε πρώτα και συμφιλίωσου με τον αδερφό σου και τότε όταν έρθεις πρόσφερε το δώρο σου.

—Η Βίβλος, Ματθαίου 5:22-24

Ο Στίβεν Μπράουν μας λέει για τον ιδιοκτήτη μιας καινούργιας Ρολς Ρόις του οποίου το αυτοκίνητό έπαθε βλάβη σε μια απομακρυσμένη περιοχή της Γαλλίας. Τηλεφώνησε στην αντιπροσωπεία. Αυτοί έστειλαν αεροπορικώς έναν μηχανικό για να επισκευάσει το αυτοκίνητό του. Την επόμενη μέρα είχε διορθωθεί, και αυτός συνέχισε το ταξίδι του. Μερικούς μήνες αργότερα, αφού δεν του είχαν στείλει τον λογαριασμό, έγραψε στην εταιρεία για να τους ευχαριστήσει που είχαν ανταποκριθεί τόσο γρήγορα όταν το αυτοκίνητό του παρουσίασε βλάβη ενώ βρισκόταν στη Γαλλία. Η Ρολς Ρόις του απάντησε, "Δεν έχουμε κρατήσει καμία αναφορά στα αρχεία μας ότι κάποια Ρολς Ρόις παρουσίασε μηχανικά προβλήματα."

Όταν ο Θεός σε συγχωρεί, έρχεται και επανορθώνει ό,τι πήγαινε στραβά. Και η αγάπη Του δεν κρατάει κανένα αρχείο για τα σφάλματά μας.

Η διαφορά ανάμεσα στο να θυμάσαι μια πληγή
Και στο να την αφήνεις με τη συγχώρεση να θεραπευτεί,
Είναι ίδια με τη διαφορά του να κοιμάσαι το βράδυ μ' ένα μαξιλάρι γεμάτο από αγκάθια
Η ένα μαξιλάρι γεμάτο με ροδοπέταλα.

—Λόρεν Φίσερ

¹ Η Αντρια Κλέι είναι εθελόντρια στην Οικογένεια.